

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 163/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I.	A. W.	w dniu 21 czerwca 2021 r. około godz. 18:00 w miejscowości P. pod nr (...), przed bramą wjazdową do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N., w gminie N., w powiecie (...), woj. (...), publicznie znieważył A. G. w	

		<p>jej obecności oraz w obecności innych osób oraz pomówił A. G. o takie postępowanie, które może poniżyć ją w opinii publicznej w ten sposób, że nazwał ją „złodziejką” oraz oświadczył, że „okradła go”,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. A. G. i A. W. pozostają ze sobą w sporze związanym z prowadzonymi przez nich wspólnie interesami. Spór między nimi trwa od ok. 2008 r., a dotyczy kwestii wzajemnych rozliczeń z tytułu prowadzonej wspólnie działalności gospodarczej w (...) spółki (...). Spór ten generuje liczne sprawy sądowe. A. W. jest faktycznym posiadaczem majątku spółki (...) w N., spółka prowadzi działalność gospodarczą.	zeznania świadka A. G.	k. 61v - 62v, 138v	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	k. 121 - 122		
protokół rozprawy w sprawie sygn. akt V GC 2111/21 przed Sądem Rejonowym w O. (...) z dnia 28 czerwca 2022 r.	k. 54 - 57		
pisma procesowe autorstwa A. G.	k. 97 - 120		

<p>2. A. G. nie ma dostępu do spraw spółki i jej majątku, albowiem A. W. nie dopuszcza jej do czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki. A. G. utrzymuje się z emerytury w wysokości 874,33 zł, nie prowadzi działalności zawodowej, gospodarczej ani społecznej. A. G. inicjuje liczne postępowania sądowe, aby odzyskać dostęp do majątku spółki i prowadzenia jej spraw.</p>	<p>zeznania świadka A. G.</p>	<p>k. 61v - 62v, 138v</p>	
<p>potwierdzenie przelewu świadczenia emerytalnego</p>	<p>k. 21</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.</p>	<p>k. 121 - 122</p>		
<p>3. W dniu w dniu 21 czerwca 2021 r. po godz. 16:00 A. G. przyjechała pod główną bramę wjazdową (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.. Zakład spółki mieści się w miejscowości P. pod nr (...). A. G. przyjechała ze swymi znajomymi H. i J. P.. Chciała pokazać im zakład spółki. A. G. poprosiła ochroniarza W. G., aby wpuścił ją wraz ze znajomymi na teren zakładu. Ochroniarz odpowiedział, że nie może jej wpuścić, bo jej nie zna. A. G. nalegała, aby ochroniarz wpuścił ją na teren zakładu. Ochroniarz w tym czasie skontaktował</p>	<p>zeznania świadka A. G.</p>	<p>k. 61v - 62v, 138v</p>	

<p>się telefonicznie z A. W., który polecił mu nie wpuszczać A. G. do czasu, aż on przyjedzie do firmy. A. G. - wobec odmowy wpuszczenia jej na teren zakładu - wezwała Policję. Policjanci B. B. i K. P. przyjechali pod bramę jeszcze przed A. W.. A. W. po przyjechaniu pod bramę zakładu wysiadł z auta i wdał się w rozmowę z A. G.. Atmosfera między nimi była napięta. Rozmowę tę słyszeli H. i J. P..</p>			
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.</p>	k. 121 - 122		
<p>zeznania świadka H. P.</p>	k. 63 - 63v		
<p>zeznania świadka J. P.</p>	k. 63v - 64		
<p>zeznania świadka B. B.</p>	k. 62v - 63		
<p>zeznania świadka K. P.</p>	k. 122 - 122v		
<p>częściowo zeznania świadka W. G.</p>	k. 123		
<p>Płyta CD</p>	k. 51		
<p>4. A. G. zwróciła się do A. W., dlaczego ochroniarz nie otwiera jej bramy. A. W. odpowiadając A. G. jako powód, dlaczego nie wydał zgody na wpuszczenie A. G. na teren zakładu powiedział, że nie uczynił tego, ponieważ A. G. „jest złodziejką”, a on boi się, aby nic mu nie ukradła z terenu zakładu,</p>	zeznania świadka A. G.	k. 61v - 62v, 138v	

ponieważ kiedyś już się to zdarzyło, że „okradła go”. Słowa te wzburzyły A. G., poczuła się nimi dotknięta, znieważona i pomówiona. Słowa te padły pod główną bramą wjazdową do zakładu, w obecności pozostałych osób, tj. ochroniarza, dwóch Policjantów i małżonków P.. Wówczas H. P. powiedziała do A. W., aby się nie obawiał, „A. G. przyjechała z dwoma świadkami i niczego mu nie ukradnie”.			
zeznania świadka H. P.	k. 63 - 63v		
zeznania świadka J. P.	k. 63v - 64		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	k. 121v - 122		
5. Ostatecznie A. W. nakazał ochroniarzowi wypuszczenie A. G. na teren zakładu. A. G. weszła na teren zakładu wraz z małżonkami P..	zeznania świadka A. G.	k. 61v - 62v, 138v	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	k. 121 - 122		
zeznania świadka H. P.	k. 63 - 63v		
zeznania świadka J. P.	k. 63v - 64		
6. A. W. prowadzi działalność gospodarczą, nie był karany sądownie.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	k. 121 - 122	
karta karna	k. 136		

7. A. G. nie była karana sędownie za kradzież.	karta karna	k. 141	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. W.	<p>w dniu 21 czerwca 2021 r. około godz. 18:00 w miejscowości P. pod nr (...), przed bramą wjazdową do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N., w gminie N., w powiecie (...), woj. (...), publicznie znieważył A. G. w jej obecności oraz w obecności innych osób oraz pomówił A. G. o takie postępowanie, które może poniżyć ją w opinii publicznej w ten sposób, że nazwał ją „złodziejką” oraz oświadczył, że „okradła go”,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodniony Sąd uznał fakt, jakoby A. W. nie wypowiedział w dniu 21 czerwca 2021 r. około godz. 18:00 w miejscowości P. pod nr (...) przed bramą wjazdową do	wyjaśnienia oskarżonego	k. 121 - 122	

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. wobec A. G. słów znieważających ją i pomawiających, tj. „złodziejka” oraz że „okradła go”.			
częściowo zeznania świadka W. G.	k. 123		
2. OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	zeznania świadka A. G.	Zeznania świadka A. G. w tym zakresie Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Jej relacja odnośnie konfliktu z A. W., czasu jego trwania i przebiegu pozostawała zgodna z wyjaśnieniami samego oskarżonego oraz zgromadzoną w sprawie dokumentacją, m. in. protokołem rozprawy w sprawie sygn. akt V GC 2111/21 przed Sądem Rejonowym w O. (...) z dnia 28 czerwca 2022 r. i pismami procesowymi autorstwa A. G..	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Jego relacja odnośnie konfliktu z A. G., czasu jego trwania i przebiegu pozostawała zgodna z zeznaniami A. G. oraz zgromadzoną w sprawie		

	dokumentacją, m. in. protokołem rozprawy w sprawie sygn. akt V GC 2111/21 przed Sądem Rejonowym w O. (...) z dnia 28 czerwca 2022 r. i pismami procesowymi autorstwa A. G..		
protokół rozprawy w sprawie sygn. akt V GC 2111/21 przed Sądem Rejonowym w O. (...) z dnia 28 czerwca 2022 r.	Dokument urzędowy. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości. Potwierdza istnienie sporu prawnego między stronami na tle spółki.		
pisma procesowe autorstwa A. G.	Dokumenty sporządzone przez A. G. na potrzeby licznych postępowań sądowych. Są one potwierdzeniem konfliktu stron pozostających w sporach sądowych.		
	zeznania świadka A. G.	Zeznania świadka A. G. w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne. Fakt niedopuszczania jej do majątku spółki, do prowadzenia spraw spółki potwierdził sam oskarżony /k. 122/, kiedy oświadczał, że nie ma żadnego orzeczenia sądowego, które odbierałoby A. G. prawo wejścia na teren zakładu spółki.	
potwierdzenie przelewu świadczenia emerytalnego	Dokument urzędowy. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości.		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	Wyjaśnienia oskarżonego w tej części były		

	<p>zbieżne z zeznaniami pokrzywdzonej.</p> <p>Oskarżony potwierdził istnienie konfliktu między stronami, potwierdził, że nie wpuszcza A. G. od lat na teren zakładu, choć żadne orzeczenie sądowe nie odbiera jej tego prawa.</p>		
	<p>zeznania świadka A. G.</p>	<p>Zeznania świadka w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek w sposób jednoznaczny, konkretny, spójny opisała przebieg całego zdarzenia od momentu przyjazdu pod bramę zakładu spółki do momentu odjazdu, po obejrzeniu terenu spółki. Jej relacja była jasna, rzeczowa, a nadto znalazła potwierdzenie w zeznaniach świadków H. P., J. P., nagraniu z żądaniem podjęcia interwencji przez Policję, częściowo w zeznaniach B. B. i K. P..</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.</p>	<p>Oskarżony nie negował faktu spotkania z pokrzywdzoną pod bramą główną zakładu, niewpuszczania jej przez ochroniarza na jego polecenie, wpuszczeniu jej dopiero po jego przyjeździe pod bramę zakładu.</p>		
<p>zeznania świadka H. P.</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał</p>		

	ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania świadka były zgodne z zeznaniami A. G., J. P., częściowo W. G., B. B. i K. P..	
zeznania świadka J. P.	Zeznania tego świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania świadka były zgodne z zeznaniami A. G., J. P., częściowo W. G., B. B. i K. P..	
zeznania świadka B. B.	B. B. potwierdził ogólny przebieg zdarzenia, dane osobowe uczestników zdarzenia, jednak nie pamiętał użycia konkretnych słów przez oskarżonego pod adresem pokrzywdzonej. Należy mieć na względzie, że świadek jest Policjantem, uczestniczy w wielu tego typu zdarzeniach, a czas jaki upłynął od momentu zdarzenia do momentu składania przez niego zeznań mógł spowodować zatarcie w jego pamięci szczegółów zdarzenia. O ile zeznania tego świadka nie potwierdzają użycia inkryminowanych słów przez oskarżonego, o tyle potwierdzają przyczynę interwencji, ogólny przebieg interwencji, fakt rozmowy przy bramie głównej oskarżonego z pokrzywdzoną.	
zeznania świadka K. P.	K. P. nie pamiętał użycia konkretnych słów przez	

	<p>oskarżonego pod adresem pokrzywdzonej. Należy mieć na względzie, że świadek jest Policjantem, uczestniczy w wielu tego typu zdarzeniach, a czas jaki upłynął od momentu zdarzenia do momentu składania przez niego zeznań mógł spowodować zatarcie w jego pamięci szczegółów zdarzenia. O ile zeznania tego świadka nie potwierdzają użycia inkryminowanych słów przez oskarżonego, o tyle potwierdzają przyczynę interwencji, ogólny przebieg interwencji, fakt rozmowy przy bramie głównej oskarżonego z pokrzywdzoną, fakt nerwowej atmosfery między stronami pod bramą i emocjonalnej wymiany zdań.</p>	
<p>częściowo zeznania świadka W. G.</p>	<p>Świadek ten potwierdził, że nie chciał wpuścić A. G. na teren zakładu, telefonicznie otrzymał polecenie od A. W., aby nie wpuszczać jej do momentu jego przyjazdu do zakładu. W tym zakresie zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne i prawdziwe. Zeznania te w tym zakresie były spójne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności.</p>	
<p>Płyta CD</p>	<p>Dowód ten potwierdza fakt żądania przez A. G. interwencji Policji.</p>	

4.	zeznania świadka A. G.	<p>Zeznania świadka w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek w sposób jednoznaczny, konkretny, spójny opisała przebieg całego zdarzenia od momentu przyjazdu pod bramę zakładu spółki do momentu odjazdu, po obejrzeniu terenu spółki. Jej relacja była jasna, rzeczowa, a nadto znalazła potwierdzenie w zeznaniach świadków H. P., J. P., nagraniu z żądaniem podjęcia interwencji przez Policję, częściowo w zeznaniach B. B. i K. P., a częściowo w wyjaśnieniach samego oskarżonego, który przyznał, że „jak oskarżyciela prywatna wchodziła już na teren firmy, to powiedziałem tak ogólnie, że kiedyś była sytuacja, w której pani G. była na terenie firmy i przywłaszczyła sobie części i elementy maszyn” /k. 121v/. Zeznania A. G. były przez cały czas trwania sprawy niezmiennie, jednoznaczne, spójne zarówno wewnątrz, jak i spójne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności</p>	
zeznania świadka H. P.	Zeznania tego świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał		

	<p>ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek w sposób spokojny, rzeczowy, konkretny opisała cały przebieg zdarzenia, zachowanie poszczególnych osób, w tym opisała w sposób dokładny słowa wypowiedziane przez oskarżonego pod adresem pokrzywdzonej, opisała reakcję pokrzywdzonej na te słowa. Relacja świadka H. P. była spójna wewnętrznie, jak również koherentna z zeznaniami świadka A. G., świadka J. P. oraz częściowo z wyjaśnieniami samego oskarżonego, który przyznał, że przy bramie wypominał pokrzywdzonej „przywłaszczenie” jego rzeczy ze spółki. Świadek zeznawała w sposób jasny, nie unikała odpowiedzi na konkretne pytania.</p>	
<p>zeznania świadka J. P.</p>	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek w sposób rzeczowy opisał cały przebieg zdarzenia, zachowanie poszczególnych osób, w tym opisał słowa wypowiedziane przez oskarżonego pod adresem pokrzywdzonej, reakcję pokrzywdzonej na te słowa, reakcję swej żony na słowa wypowiedziane przez oskarżonego. Relacja świadka J. P.</p>	

	<p>była spójna z zeznaniami świadka A. G., H. P. oraz częściowo z wyjaśnieniami samego oskarżonego, który przyznał, że przy bramie wypominał pokrzywdzonej „przywłaszczenie” jego rzeczy ze spółki.</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.</p>	<p>Oskarżony nie negował faktu spotkania z pokrzywdzoną pod bramą główną zakładu, niewpuszczania jej przez ochroniarza na jego polecenie, wpuszczeniu jej dopiero po jego przyjeździe pod bramę zakładu. Przyznał, że „jak oskarżyciela prywatna wchodziła już na teren firmy, to powiedziałem tak ogólnie, że kiedyś była sytuacja, w której pani G. była na terenie firmy i przywłaszczyła sobie części i elementy maszyn” /k. 121v/. Potwierdził tym samym, że pod bramą wskazywał powód dlaczego nie chciał wpuścić pokrzywdzonej na teren zakładu. Potwierdził w swych wyjaśnieniach, że atmosfera po jego przyjeździe była napięta, wskazał, że „wymazałem z pamięci to zdarzenie, bo było nieprzyjemne” /k. 121v/. Sąd zasadniczo wyjaśnieniom oskarżonego przyznał walor wiarygodności, albowiem były zgodne z obrazem zdarzenia wyłaniającym się z pozostałego materiału dowodowego, jednak</p>	

	odmówił wiarygodności wyjaśnieniom w tej części, w której oskarżony negował użycie wobec pokrzywdzonej słów „złodziejka” oraz sformułowania, że go okradła.		
5.	zeznania świadka A. G.	W tym zakresie zeznania świadka były bezsporne.	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były bezsporne.		
zeznania świadka H. P.	W tym zakresie zeznania świadka były bezsporne.		
zeznania świadka J. P.	W tym zakresie zeznania świadka były bezsporne.		
6.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. W.	W tym zakresie zeznania świadka były bezsporne.	
karta karna	Dokument urzędowy. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości.		
7.	karta karna	Dokument urzędowy. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, kiedy wskazywał, że nie użył wobec pokrzywdzonej słów znieważających ją i pomawiających, tj. „złodziejka” oraz że „okradła go”. Jego wyjaśnienia w tej części Sąd uznał za nieprawdziwe. Po pierwsze z tej przyczyny, że stały one w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, któremu Sąd dał walor wiarygodności i prawdziwości /tj. zeznaniami świadków A. G., H. P., J. P./. Nadto wyjaśnienia oskarżonego były wewnętrznie niespójne. Oskarżony był pewien, że inkryminowanych słów nie użył, a w innym miejscu swoich wyjaśnień wskazywał, że zdarzenie to było nieprzyjemne i wymazał je z pamięci /k. 121v/. Oskarżony na pytania odpowiadał wymijająco, kluczył, zasłaniał się niepamięcią, ale była to niepamięć wybiórcza.</p>	
2.	częściowo zeznania świadka W. G.	<p>Zeznania tego świadka w znacznej części były nieprawdziwe. Stały w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym</p>	

	<p>zgromadzonym w sprawie, któremu Sąd dał walor wiarygodności i prawdziwości /tj. zeznaniami świadków A. G., H. P., J. P./, a także i z wyjaśnieniami oskarżonego. Świadek utrzymywał, że pod bramą oskarżony nie rozmawiał z pokrzywdzoną, choć przyznał to sam oskarżony. Mówił, że nie słyszał, aby oskarżony zarzucał pokrzywdzonej przywłaszczenie, choć sam oskarżony to potwierdził. W ocenie Sądu zeznania świadka było w znacznej części niewiarygodne i nieprawdziwe, na wiarygodności tych zeznań zaciężła relacja podwładny - przełożony.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I.</p>	<p>A. W.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Użycie przez oskarżonego wobec pokrzywdzonej słów „złodziejka” oraz sformułowania, że „okradła go” stanowiło realizację znamion</p>			

przestępstwa znieważenia oraz zniesławienia. Istota czynu zabronionego z art. 212 k.k. sprowadza się do zachowania, przez które sprawca przypisuje innemu podmiotowi negatywnie oceniane właściwości lub postępowanie, co może doprowadzić do poniżenia tego ostatniego w opinii publicznej bądź też narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Przedmiotem ochrony jest tu sława, cześć w znaczeniu dobrego imienia, pozytywnego wyobrażenia o wartości danego człowieka u innych /W. Wróbel, Komentarz do art. 212 k.k., Lex/el/. Przepis art. 216 § 1 k.k. stanowi, iż kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. Przepis ten penalizuje zachowanie polegające na znieważeniu innej osoby. Ustawodawca posłużył się zwrotem ogólnym, bez wątplenia o bardzo ocennym charakterze. Chodzi o rozmaitego rodzaju zachowania, których wspólną cechą jest to, że wyrażają pogardę dla godności drugiego człowieka. Dla ustalenia, czy określone zachowanie sprawcy ma charakter

znieważający, decydujące znaczenie mają kryteria obiektywne. W tym zakresie należy brać pod uwagę przede wszystkim generalnie akceptowane normy obyczajowe. Dla realizacji znamion typu czynu zabronionego nie jest natomiast istotne, czy według odczuć osoby, do której kierowane było dane zachowanie, została naruszona nim jej godność osobista. Wypowiedzenie pod adresem pokrzywdzonej A. G. słów „złodziejka” oraz oskarżenia, że pokrzywdzona „okradła” oskarżonego niewątpliwie stanowiło przypisanie jej negatywnych cech /tj. cech złodzieja/, które poniżają pokrzywdzoną w opinii publicznej. Nadto słowa te mają właściwość znieważającą, tj. obrażają część wewnętrzną człowieka. Tak m. in. M. Mozgawa, Komentarz do art. 216 k.k., Lex/el, tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt IV KK 378/15.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania	I.	A. W.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana przez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości. Treść art. 66 k.k. wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną winą sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5</p>			

lat. Biorąc pod uwagę fakt, iż okoliczności popełnionego czynu nie budzą wątpliwości, wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a postawa oskarżonego nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia wskazują na pozytywną prognozę co do jego osoby, Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec ww. na okres próby wynoszący 1 rok. Czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania jest przypadkiem, w którym stopień społecznej szkodliwości jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na cechy oskarżonego, Sąd uznał, że nie jest konieczne sięganie do wyroku skazującego i wymierzenie kary dla osiągnięcia skutków, które wywołać może wydanie wyroku warunkowo umarzającego postępowanie. Również stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu nie jest zdaniem Sądu znaczny, w szczególności biorąc pod uwagę, że strony są w długoletnim konflikcie, a samej pokrzywdzonej często zdarza się stosować przede wszystkim w pismach

procesowych język daleki od wyważonego.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu nie jest znikomy, lecz wyższy niż znikomy. Sąd analizował tę kwestię i zważywszy na miejsce popełnienia czynu /miejsce publiczne, bezpośrednio przed zakładem spółki, której strony są udziałowcami/, osoby będące świadkami czynu /pracownik spółki, Policjanci, znajomi pokrzywdzonej/, charakter zarzucanego pokrzywdzonej postępowania /kradzież na szkodę spółki/ nie można uznać, aby zachowanie oskarżonego wygenerowało jedynie znikomy stopień społecznej szkodliwości. Stopień szkodliwości wygenerowany zachowaniem oskarżonego A. W. nie jest wprawdzie wysoki, jednak jest wyższy niż subminimalny i zasługuje na reakcję prawnokarną - w formie warunkowego umorzenia postępowania.

#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. W.	I.	I.	W ocenie Sądu, w stosunku do oskarżonego można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną sprowadzającą się do przekonania, iż A. W. który nie był dotychczas karany sędownie, pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. W celu zweryfikowania powyższego założenia Sąd na podstawie art. 67 § 1 k.k. wyznaczył oskarżonemu okres próby wynoszący 1 rok, który to okres da możliwość kontroli nad jego postępowaniem i wdrożenia go do przestrzegania obowiązującego porządku

			<p>prawnego. Ponadto Sąd doszedł do przekonania, iż przeprowadzenie postępowania karnego i orzeczenie wobec niego obowiązku deprekacyjnego i zadośćuczynienia powstrzyma podejrzanego od ponownego popełnienia przestępstwa i skłoni do refleksji nad własnym zachowaniem.</p>
	II i III.	II i III.	<p>Sąd na mocy art. 67 § 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do wpłaty na rzecz pokrzywdzonej kwoty 1000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku. Krzywda to jeden z rodzajów szkody. Jest to szkoda niemajątkowa, która dotyka sfery psychicznej pokrzywdzonego. Krzywda obejmuje ból, cierpienie fizyczne, psychiczne, stres, dyskomfort. Zadośćuczynienie jest środkiem rekompensaty krzywdy i ma polegać na wynagrodzeniu krzywdy przez zaspokojenie potrzeb pokrzywdzonego, a zatem powinien on otrzymać od osoby odpowiedzialnej za krzywdę sumę pieniężną, ażeby mógł za jej pomocą zatrzeć lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną. Sąd wysokość</p>

zadośćuczynienia ustalil w relacji do ustalonych rozmiarów krzywdy wyrządzonej pokrzywdzonej. W toku przewodu sądowego ustalono, że pokrzywdzona słowami oskarżonego poczuła się dotknięta, tym bardziej, że zostały wypowiedziane publicznie, przy jej znajomych, a także funkcjonariuszach Policji i - co ważne - przy pracowniku także jej spółki. W ocenie Sądu tak ustalona wysokość zadośćuczynienia jest adekwatna do wysokości krzywdy, którą Sąd ustalał na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zadośćuczynienie powinno być realną rekompensatą za wyrządzoną krzywdę, tak aby mieć walor kompensacji. Oskarżony jest osoba majątną, prowadzi rozległą działalność gospodarczą, wyłożenie tej kwoty tytułem zadośćuczynienia nie powinno stwarzać mu trudności.

Nadto mając na uwadze, że zniesławienie nastąpiło w obecności pracownika spółki, a także znajomych pokrzywdzonej i Policjantów, publicznie, w miejscu publicznym, a także i to, że zarzucane niegodne zachowanie miało nastąpić na szkodę spółki Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k.

			<p>w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k nakazał oskarżonemu przeproszenie pokrzywdzonej A. G. na piśmie w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku. Nakazana deprekacja ma przede wszystkim dać pokrzywdzonej satysfakcję moralną, a samemu oskarżonemu uświadomić odpowiedzialność za słowo.</p>
<p>5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat S. S. Kancelaria Adwokacka w N. kwotę 1008 złotych wraz z należnym podatkiem VAT w kwocie 231,84 zł, tj. łącznie kwotę 1239,84 zł tytułem pomocy prawnej świadczonej z urzędu na rzecz oskarżycielki prywatnej. Ustalając wysokość wynagrodzenia Sąd wziął pod uwagę treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r.	
V.	Sąd na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r., Nr 49 poz. 223 z późn. zm./ i art. 629 k.p.k. w zw. z art. 628 pkt 2 k.p.k. zasądził od A. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty oraz obciążył go pozostałymi kosztami postępowania.	
6. 1Podpis		

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)